

[Landbrugsministeren.]

Jeg må komme med en enkelt rettelse. Hr. Erik Hansen tog en bemærkning op fra debatten om det foregående lovforslag. Jeg vil bare sige, at det er en misforståelse, når hr. Erik Hansen nævner, at jeg selv skulle have 300 tdr. land. Absolut ikke. Jeg har udført arbejdet for andre, så jeg har været en ydmyg tjener for andre i dette arbejde. Selv har jeg ikke haft råd til at dræne, det er noget helt andet.

Hr. Erik Hansen var nervøs for, kunne jeg forstå, at vores omkostninger vedrørende lovens administration ville stige. Jeg tror, jeg kan sige med sikkerhed, at de ikke vil stige, eftersom vi nu har muligheder for at bruge de udenlandske forsøgsresultater. Den merbelastning, der måske vil komme som følge af dette lovforslag, vil rigeligt kunne opvejes af den besparelse, der ligger i, at vi kan bruge de udenlandske resultater.

Det andet spørgsmål, hr. Erik Hansen rejste, kunne jeg bag ordene forstå havde andet sigte, men jeg vil bare sige, at man er jo på vej over til Jylland. Så vidt jeg ved, er man kommet til Fyn, og det er da et skridt på vejen til Jylland, så måske man i andre forhold kommer helt derover.

I øvrigt tror jeg ikke, jeg har flere bemærkninger ud over, at jeg vil sige tak endnu en gang for en velvillig behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Det sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme. (Ophævelse af bopælspligt m.v.) [af Poulsgaard m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 14) findes i tillæg A. sp. 43, fremsættelsen i tidenden sp. 119).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Fremskridtspartiets lovforslag går ud på helt at ophæve de bestemmelser i landbrugsloven, der regulerer personers adgang til at erhverve landbrugsejendomme. Landbrugslovens bestemmelser om bl. a. selskabers, sammenslutningers og institutioners adgang til at erhverve landbrugsejendomme ønskes opretholdt uændret.

Efter den nugældende lov kan personer, der tager jordbrug som hovederhverv, og som tager fast bopæl på ejendommen, frit erhverve op til to landbrugsejendomme, forudsat de lovligt kan drives sammen. Disse bestemmelser blev vedtaget af socialdemokratiet, de radikale og SF med det formål at imødegå spekulation og samtidig dæmpe prisstigninger på landbrugsjord. Dette formål var der bred tilslutning til i folketinget, da loven blev ændret i juni 1973. Derimod var der ikke enighed om, hvilke bestemmelser loven skulle indeholde, for at formålet kunne tilgodeses.

Regeringen er helt opmærksom på, at byfolks køb af landbrugsejendomme har udgjort en stadig stigende del af det totale antal salg af landbrugsejendomme, i 1971 og 1972 op til 51 pct. Jeg vil blot indskyde den bemærkning, at statistik er udmærket, man skal bare læse statistikken på den rigtige måde. I gruppen fra 10 til 100 ha er byfolkenes andel ikke på de 50 pct., men knap så grel. Alligevel er der en tendens, som vi må være på vagt over for. Regeringen er også opmærksom på, at byfolk har været i stand til at betale en højere pris for landbrugsejendomme end landmænd, og det må have været medvirkende til at presse priseniveauet højere op end ønskeligt er, hvis man skal etablere sig og have landbrug som hovederhverv. Dermed er det blevet vanskeligt for unge landmænd at erhverve ejendomme. Der har for så vidt været en konkurrenceforvriddning; der har ikke været en konkurrence på lige vilkår.

De bestemmelser i landbrugsloven, som fremskridtspartiet nu ønsker ophævet, bl. a. om bopælspligten, trådte først i kraft den 15. august 1973 og har altså kun været gældende i knap et halvt år. Denne periode kan man just ikke sige er så lang, at man ud fra erfaringerne i denne periode konkret kan udtale sig om lovens virkninger i positiv eller negativ retning. Der skal vistnok en læn-